

USNESENÍ

Senát Obvodního soudu pro Prahu 2 rozhodl v neveřejném zasedání dne 23.01.2013 v trestní věci: **H. A. T. A.T.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

takto:

Podle § 368 tr. řádu je obžalovaný **H. A. T. A.T.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

účasten amnestie

prezidenta republiky ze dne 1.1.2013, vyhlášené pod č. 1/2013 Sb.,

a podle § 231 odst. 1 tr. řádu za užití § 223 odst. 1 tr. řádu z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. a) tr. řádu a čl. II amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.2013, vyhlášené pod č. 1/2013 Sb., se

zastavuje trestní stíhání obviněného

pro skutek, že

I. v blíže nezjištěnou dobu v roce 2002 v jím užívaném bytě v XXXXX, požádal Ž. T. nar. XXXXX, L. V., nar. XXXXX a D. K., nar. XXXXX, aby k němu za účelem pohlavního styku vodily mladé dívky ze základní školy ve věku kolem šestnácti let za úplatu ve výši 1.000,-Kč za každou přivedenou dívku,

v čemž byl obžalobou podanou státní zástupkyní Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, sp. zn. 2Zt 402/2004, ze dne 31.3.2005, spatřován trestný čin kuplířství podle § 204 odst. 1, odst. 3 písm. c) zák. č. 140/1961 Sb., trestního zákona, v tehdy účinném znění (dále jen tr. zákon) ve formě účastenství podle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zákona,

a pro skutek, že

II.

1. od měsíce dubna 2000 do konce měsíce srpna 2001 v XXXXX 4x až 6x v každém měsíci souložil s nezletilou a od XXXXX mladistvou poškozenou K. Č., nar. XXXXX, jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, a kterou k němu za účelem pohlavního styku ve většině případů přivedla dosud neztotožněná M. R. za odměnu ve výši 2.000,-Kč,

2. od blíže nezjištěné doby na jaře roku 2001 do letních prázdnin roku 2001 v XXXXX nejméně 8x až 10x souložil s mladistvou poškozenou E. B., nar. XXXXX, jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, a kterou k němu za účelem pohlavního styku vždy přivedla dosud neztotožněná M. R.,
3. v blíže nezjištěnou dobu v roce 2001 v XXXXX 2x souložil s mladistvou poškozenou T. Č., nar. XXXXX, jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, a kterou k němu za účelem pohlavního styku vždy přivedla dosud neztotožněná M. R. za odměnu ve výši 2.000,-Kč,
4. v blíže nezjištěnou dobu v roce 2002 v XXXXX 2x souložil s mladistvou poškozenou S. J., nar. XXXXX, jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, kterou k němu po předchozí dohodě za účelem pohlavního styku přivedla L. V., která v jednom případě za její přivedení obdržela částku ve výši 2.000,-Kč,
5. od blíže nezjištěné doby v roce 2002 do svého zadržení v roce 2004 v XXXXX opakovaně souložil s mladistvou a od XXXXX zletilou poškozenou A. B., nar. XXXXX, jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, kterou přivedla L. V., a která za ním pak docházela již sama,
6. v blíže nezjištěnou dobu v roce 2003 v XXXXX souložil s nezletilou poškozenou M. B., nar. XXXXX, s nezletilou poškozenou J. Ch., nar. XXXXX a mladistvou poškozenou Z. B., nar. XXXXX, jejichž věk znal, za což jim poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, které k němu po předchozí dohodě za účelem pohlavního styku přivedly Ž. T. a D. K., jež věk poškozených znaly,
7. dne 31.8. 2003 a poté v blíže nezjištěnou dobu v měsíci září 2003 a v prosinci 2003 v XXXXX souložil s nezletilou poškozenou N. Š., nar. XXXXX, jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, a kterou k němu po předchozí dohodě za účelem pohlavního styku přivedla Ž. T., a která za ním pak docházela již sama,
8. dne 31.8. 2003 v XXXXX souložil s mladistvou poškozenou T. B., nar. XXXXX, jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu ve výši 1.000,- Kč, kterou k němu po předchozí dohodě za účelem pohlavního styku přivedla Ž. T., jež věk poškozené znala,
9. v blíže nezjištěnou dobu v měsíci září 2003 v XXXXX souložil s nezletilou poškozenou J. M., nar. XXXXX, jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu ve výši 1.000,- Kč, a kterou k němu přivedla A. N., nar. XXXXX, jež za to obdržela částku ve výši 1.000,-Kč a která s ním týž den za úplatu ve výši 1.000,-Kč také souložila,
10. v blíže nezjištěnou dobu v měsíci listopadu 2003 a ke konci roku 2003 v XXXXX nejméně 6x souložil s mladistvou poškozenou A. B., nar. XXXXX, jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, a kterou k němu po předchozí dohodě za účelem pohlavního styku přivedla Ž. T., a která za ním pak docházela již sama,
11. v blíže nezjištěnou dobu v roce 2003 v XXXXX 3x souložil s mladistvou poškozenou I. B. (§55 odst. 2 tr. řádu), jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, a kterou k němu po předchozí dohodě za účelem pohlavního styku přivedla D. K., jež věk poškozené znala,

12. od měsíce dubna 2004 do svého zadržení v měsíci září 2004 v XXXXX souložil s mladistvou poškozenou I. M., nar. XXXXX, jejíž věk znal, za což jí poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, a která za ním po předchozí dohodě za tímto účelem sama docházela,
13. v polovině měsíce května 2002 v XXXXX souložil s poškozenou E. N., (§55 odst. 2 tr. řádu), za což jí poskytl úplatu ve výši 2.000,- Kč, a kterou k němu po předchozí dohodě za účelem pohlavnímu styku přivedla L. V.,
14. v blíže nezjištěnou dobu v roce 2003 v XXXXX 3x souložil s poškozenou A. N., nar. XXXXX, za což jí poskytl úplatu vždy ve výši 2.000,- Kč, a kterou po předchozí dohodě za účelem pohlavního styku přivedla Ž. T.,
15. v měsíci květnu 2004 v XXXXX souložil s poškozenou T. B., nar. XXXXX, za což jí poskytl úplatu ve výši 1.000,- Kč, a kterou přivedla po předchozí dohodě za účelem pohlavního styku Ž. T.,

v čemž byl obžalobou podanou státní zástupkyní Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, sp. zn. 2Zt 402/2004, ze dne 31.3.2005, spatřován pod. bodem 1 až 15 trestný čin kuplířství podle § 204 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákona v souběhu s pod bodem 1, 6, 7 a 9 trestným činem pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zákona v souběhu s pod bodem 1 až 13 trestným činem ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 odst. 1, odst. 3 písm. b), c) tr. zákona v souběhu s pod bodem 12 trestným činem svádění k pohlavnímu styku podle § 217a odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákona.

Odůvodnění:

Dne 1.1.2013 byla vyhlášena amnestie prezidenta republiky (dále jen „amnestie“), kterou je v čl. II nařízeno, aby bylo zastaveno pravomocně neskončené trestní stíhání, s výjimkou trestního stíhání proti uprchlému, od jehož zahájení k 1. lednu 2013 uplynulo více než 8 let, pro trestné činy, pro něž trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující 10 let.

S ohledem na předmětnou amnestii senát zdejšího soudu v neveřejném zasedání posuzoval, zda trestní věc obžalovaného H. A. T. A. T., vedená pod sp. zn. 7T 30/2005, této amnestii nepodléhá.

Obžalovaný je v předmětné trestní věci stíhán pro dva shora uvedené skutky specifikované pod body I. a II. výrokové části usnesení. Pod bodem I. jde o skutek, v němž je spatřován trestný čin kuplířství podle § 204 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákona ve formě účastenství podle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zákona, za který trestní zákon stanoví trest odnětí svobody v rozmezí 2 až 8 let. Pod bodem II. se jedná o skutek, který je tvořen 15 dílčími útoky, přičemž je v něm spatřováno spáchání hned čtyř trestních činů, konkrétně trestného činu kuplířství podle § 204 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákona se zákonnou trestní sazbou odnětí svobody v trvání 2 až 8 let, trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zákona se zákonnou trestní sazbou odnětí svobody v trvání 1 až 8 let, trestného činu ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 odst. 1, odst. 3 písm. b), c) tr. zákona se

zákonnou trestní sazbou odnětí svobody v trvání 6 měsíců až 5 let a trestného činu svádění k pohlavnímu styku podle § 217a odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákona se zákonnou trestní sazbou odnětí svobody v trvání 6 měsíců až 5 let. Trestní stíhání obžalovaného dosud není skončeno a z výše uvedeného je zřejmé, že je ohrožen úhrnným trestem odnětí svobody v rozmezí 2 až 8 let ukládaným ve smyslu § 35 odst. 1 tr. zákona za všechny předmětné trestné činy podle toho zákonného ustanovení, které se vztahuje na nejpřísněji trestní. Je zde tedy splněna podmínka uvedená v čl. II amnestie, a sice že se jedná o trestné činy, za které trestný zákoník (zde trestní zákon) stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující 10 let.

Jen pro úplnost soud uvádí, že s ohledem na novou hmotně trestně právní úpravu (viz zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník) je zde namísto trestnosti činu posuzovat ve smyslu § 2 odst. 1 tr. zákoníku podle zákona účinného v době, kdy byl trestný čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější, což není tento případ. Proto soud trestnost činu obžalovaného, specifikovaného ve výroku tohoto usnesení dvěma skutky, posuzuje podle zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona účinného v době jeho spáchání.

Z pohledu článku II. amnestie prezidenta republiky se soud dále zabýval tím, zda od zahájení trestního stíhání obžalovaného v této věci uplynulo k 1.1.2013 více než 8 let. Z trestního spisu zjistil, že pokud jde o skutek specifikovaný pod bodem I. tohoto usnesení, bylo trestní stíhání proti obžalovanému poprvé zahájeno dne 9.11.2004 (usnesením ze dne 2.11.2004), a pokud jde o skutek specifikovaný pod bodem II. tohoto usnesení, to bylo dokonce již dne 14.9.2004, přičemž následně bylo již jen zahajováno pro další dílčí útoky tohoto skutku jako pokračujícího trestného činu. V souvislosti s prvním zahájením trestního stíhání byly vůči obžalovanému činěny úkony tohoto trestního řízení a téhož dne (14.9.2004) byl obžalovaný vzat do vazby, byl tedy od samého počátku stíhán vazebně. Obžalovaný je tedy od 9.11.2004 trestně stíhán pro trestný čin kuplířství podle § 204 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákona ve formě účastenství podle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zákona, jehož se měl dopustit jednáním popsaným pod bodem I. výrokové části tohoto usnesení a od 14.9.2004 (resp. 9.11.2004) pro čtyři trestné činy v jednočinném souběhu (specifikované výše), jichž se měl dopustit dílčími útoky popsanými pod bodem II. ve výrokové části tohoto usnesení, v něm uvedeném období. Co se týče sdělení obvinění v době po 1.1.2005 (konkrétně dne 2.2.2005 a 16.3.2005), je nutné podotknout, že se jednalo o sdělení obvinění týkající se dílčích útoků již zahájeného trestního řízení pro též pokračující trestný čin specifikovaný pod bodem II. výrokové části tohoto usnesení. Znaky pokračování v trestné činnosti pak upravuje ustanovení § 89 odst. 3 tr. zákona, resp. § 116 tr. zákoníku, kde je stanoveno, že pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Tento znak pokračování v trestném činu jednotlivými dílčími útoky tak je naplněn.

Požadavek sdělení obvinění i pro dílčí útok pokračujícího jednání je zřejmý z ust. § 160 odst. 5 tr. řádu a z ust. § 12 odst. 12 tr. zákoníku. Z těchto ustanovení totiž vyplývá, že vyjde-li během vyšetřování najevo, že se obviněný dopustil dalšího skutku, který není uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání, postupuje se ohledně tohoto skutku způsobem

uvedeným v odstavci 1 a 2, tedy sdělí se obviněnému usnesení o zahájení trestního stíhání, přičemž se vychází z toho, že skutkem podle tohoto zákona se rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li vysloveno jinak.

V této souvislosti je nutné si uvědomit, že pokračující delikt, byť jeho jednotlivé útoky jsou ve smyslu § 12 odst. 12 tr. řádu samostatnými skutky, je z hlediska hmotněprávního i nadále skutkem jediným (viz § 89 odst. 3 tr. zákona, resp. § 116 tr. zákoníku). Není pak důvod při aplikaci článku II. amnestie prezidenta republiky činit rozdíly mezi pokračujícím trestním činem, trestným činem hromadným a trestným činem trvajícím, resp. trestným činem stavovým o více prvcích (srovnej k tomu respektovanou judikaturu Nejvyššího soudu ohledně trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 tr. zákona resp. § 283 tr. zákoníku – 7Tdo 1480/2006, 6Tdo 1263/2011, 6Tdo 585/2011). I v této věci mělo jít o rozsáhlejší trestnou činnost obžalovaného, u které si orgány činné v trestním řízení po celou dobu nebyly zcela jisti tím, kolika útoky se obžalovaný předmětného skutku (ať již I. nebo II.) měl dopustit. Tomu také odpovídají změny ve formulacích v usneseních o zahájení trestního stíhání, obžalobě a nakonec i v odsuzujícím rozsudku, který ovšem byl zrušen a který zjevně vycházel z toho, že se jedná u obžalovaného o skutek jediný.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že zahájení trestního stíhání u pokračujících trestných činů je dáno okamžikem, kdy obviněnému bylo sděleno první usnesení o zahájení trestního stíhání ohledně daného skutku bez ohledu na to, zda obviněnému byla v následném období sdělena další usnesení o zahájení trestního stíhání týkající se dílčích útoků téhož pokračujícího trestného činu.

Shora uvedená právní argumentace je konečně podporována i sdělením mluvčího prezidenta republiky, který v reakci na probíhající diskuzi odborné i laické veřejnosti uvedl, že úmyslem prezidenta republiky zde bylo zastavit veškerá trestní stíhání, která stát nebyl schopen v přiměřené lhůtě skončit. Za přiměřenou lhůtu přitom stanovil dobu 8 let. Uvedený článek přitom nerozlišuje, zda bylo trestní stíhání postupně rozšiřováno ve smyslu § 160 odst. 5 tr. řádu o další útoky pokračujícího deliktu či deliktu hromadného resp. období deliktu trvajícího eventuálně o další znaky, které by případně zakládali i jinou právní kvalifikaci. Je tedy zřejmé, že uvedený článek bere trestní stíhání en bloc, tedy jako jeden celek a nerozlišuje jeho postupné rozšiřování eventuálně upřesňování o další údaje konkretizující předmětný skutek, jehož se týká. Proto musí být trestní stíhání také jako jeden celek zastaveno, i když o některých útocích bylo zahájeno až po 1.1.2005.

Soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.2013, konkrétně čl. II této amnestie, dopadá na celou trestnou činnost obžalovaného, neboť od zahájení trestního stíhání obžalovaného dne 14.9.2004 resp. 9.11.2004 uplynulo k 1.1.2013 více než 8 let, jedná se zde o trestné činy za něž trestní zákoník resp. trestní zákon stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující 10 let a v této věci zde neprobíhá řízení proti uprchlému, které jediné by mohlo být překážkou pro aplikaci tohoto článku amnestie. Soud proto rozhodl, že obžalovaný je účasten amnestie prezidenta republiky ve smyslu uvedeného článku.

Protože se na obžalovaného vztahuje amnestie prezidenta republiky, je další trestní stíhání obžalovaného nepřípustné ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) tr. řádu, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno. Podle § 223 odst. 1 tr. řádu soud trestní stíhání zastaví, shledá-li za hlavního líčení, že je tu některá z okolností uvedených v § 11 odst. 1 tr. řádu, podle § 231 odst. 1 tr. řádu tak může učinit ze stejných důvodů i mimo hlavní líčení. Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že na věc obžalovaného před jejím pravomocným skončením se vztahuje amnestie prezidenta republiky, soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a trestní stíhání obžalovaného pro shora uvedené skutky, specifikované pod body I. a II., zastavil.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení usnesení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Stížnost má odkladný účinek. Toto právo nepřísluší těm osobám, které se práva stížnosti výslovně vzdaly.

V trestním stíhání se pokračuje, prohlásí-li obviněný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá.

V Praze dne 23.01.2013

Mgr. Ing. Mária Petrovková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: